

Folketingets Forhandlinger. (22.)

337 19. Okt. 1903: 1. Beh. af Finanslovf. f. 1904—1905.

338

talt, at det var min Overbevisning, at det vilde komme frem — jeg var aldeles sikker derpaa. Venstre har altid, saa længe jeg har befattet mig med Politik, arbejdet paa, at vi alle skulle have lige Valgret, at Valgretten skal gives ikke efter Penge og Hartkorn, men efter Menneskeret, at enhver Vælger skal have lige Stemmeret, hvad enten de have faa eller mange Penge, lidt eller meget Hartkorn. Naar nu Venstre er kommen til at sidde inde med Regeringen, naar vi have faaet et Venstreministerium, mener jeg, at vi ikke ret længe maa have Lov til at sidde, uden at dette Forslag kommer frem, og uden at der bliver gjort et alvorligt Forsøg paa at føre det igennem. Jeg har nok hørt adskillige sige: Ja, men vi faa det aldrig igennem Landstinget, Højre gaar aldrig med til en saadan Reform. Jeg for mit Vedkommende hører til dem, som ikke tro paa dette. Naar Venstre staar ubrødelig fast paa dette, at vi ville ikke slaa af der, men vi fordre det som en simpel Retfærdighed, tror jeg, at Højre gaar med til det. Jeg kan heller ikke se, hvorfor de ikke skulde gøre det. De ville jo i kommunal Henseende intet tabe derved. Saaledes som Stillingen er, har Højre jo ude paa Landet næsten ikke i nogen Kommune Adgang til at være repræsenteret med et eneste Medlem uden af Venstres Naade. (Afbrydelse). Ja, det kan ske i en enkelt Kommune, men det er i alt Fald rent undtagelsesvis. Ved Indførelse af almindelig kommunal Valgret med Valg efter Forholdstalsvalgmaaden vilde Højre derimod have Udsigt til at blive repræsenteret i alle Kommuner. I alt Fald vilde det blive repræsenteret i Forhold til dets Styrke, og mere mener jeg ikke, at hverken det eller Venstre eller noget andet Parti med Rette kan fordre. Det er altsaa, som jeg siger, efter min Mening en simpel Retfærdighedshandling, som jeg mener maa komme frem, og som det jo ogsaa er bebudet nu sikkert vil komme frem. Det er med Glæde, jeg hørte det udtale af Formanden for Venstrereformpartiet.

Ligeledes udtalte han, at han vilde ønske og haabe, at Forslaget om Tilskud til de fattiges Kasser ogsaa maatte komme frem i Aar og blive vedtaget. Det vil jeg rigtignok ogsaa haabe. Jeg hørte til dem,

som i Fjor, da vi havde det til Behandling paa Slutningen af Rigsdagssamlingen, havde den Opfattelse, at det var en lidt for beskeden Fordring, der blev stillet om dette Tilskud. Men naar det saa den Gang blev sagt: Ja, men det er nødvendigt, at vi holde Fordringen saa beskeden for at faa den igennem, tænkte jeg: Ja, det er det maaske ogsaa, skønt jeg kunde vanskelig forstaa det, men saa troede jeg rigtignok ogsaa sikkert paa, at den skulde være gaaet igennem. Det viste sig desuagtet, at det ikke lykkedes at faa den gennemført, hvor beskeden den end var. Jeg vil haabe, at den vil komme frem snart, og at det saa maa lykkes at faa den gennemført.

Jeg kunde endnu have Lyst til at spørge, om der ikke kunde være Tale om, at vi ogsaa i Aar kunde faa en Bevilling til Forskudsforeninger paa de Steder, hvor de have oprettet Foreninger, men ingen Penge have. Jeg henstiller, om det ikke kunde lade sig gøre, at der kom et Forslag derom frem igen i Aar. Jeg ved, der er oprettet Forskudsforeninger adskillige Steder, og at de have faaet valgt en Bestyrelse, og at de staa og have alt i Orden undtagen Penge, men det er jo ganske vist en meget væsentlig Mangel. Jeg har været Formand for en saadan Forening, siden Loven traadte i Kraft, og jeg kan bestemt udtale, at den har haft gode Følger, hvor den er bleven brugt. Der er megen Tilfredshed navnlig blandt Smaafolk, idet de nu kunne gaa hen uden Kautionister, saa snart de mangle lidt, og laane Penge paa billig Maade, som de først skulle betale tilbage i Løbet af 9 Maaneder. Og til Trods for, at det i alt Fald langt overvejende er Smaafolk, som benytte Kassen, have vi endnu ikke lidt et eneste Tab i de forløbne 4 Aar. Man har sagt, at man skulde være varsom med disse Kasser, thi Følgen vilde blive, at Smaafolk laante mere og mere, til de til sidst ikke kunde betale det, og saa hjalp man dem i Virkeligheden fra Asken og i Ilden. Det har vist sig ikke at slaa til, skønt det er i en ret stor Kreds, vi have virket, og skønt det, som sagt, særlig er blandt Smaafolk, sely om der ogsaa blandt Laantagerne er Gaardmænd, der sidde og mange Gange have Brug for smaa Driftslaan. Jeg skal